

Sygn. akt IV CSK 414/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. [...] Spółki Akcyjnej w K.
przeciwko Syndykowi masy upadłości M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w W. w upadłości likwidacyjnej
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 listopada 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka A. [...] S.A. w K. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 listopada 2013 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zarzucając, że Sąd Apelacyjny uznał, że nie jest jego rzeczą rozstrzygnięcie, czy transakcja między stronami była zwolniona z podatku VAT, podczas gdy, zdaniem skarżącego bez takiego rozstrzygnięcia nie można rozpoznać sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien w odrębnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w Sądzie drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe (tak np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, niepubl., z dnia 31 stycznia 2008 r., II UK 2467/07, niepubl.)..

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia tych wymagań. Na tej podstawie nie sposób bez głębszej analizy ocenić zasadności naruszenia w sprawie art. 415 k.c. zwłaszcza, że skarżący nie odnosi się zupełnie do wywodów Sądu drugiej instancji dotyczących uzgodnienia ceny przez strony umowy.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. należało odmówić przyjęcia skargi do rozpoznania.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

[aw]